

Księga Izajasza

Rozdział 40

1. Pocieszajcie, pocieszajcie Mój lud – mówi wasz Bóg. 2. Przemawiajcie do serca Jeruszałaim oraz do niej wołajcie, że się skończyła jej służba, że została odpuszczona jej wina; bowiem z ręki WIEKUISTEGO, w dwójnasób odebrała za wszystkie swoje grzechy. 3. Głos woła na puszczy: Oczyszćcie drogę WIEKUISTEGO, na stepie prostujcie ścieżkę naszego Boga. 4. Każda dolina niech się podniesie, a każda góra lub wzgórze zniży; niech krzywizny staną się wyrównane, a łańcuchy gór doliną. 5. Bo majestat WIEKUISTEGO się objawi, a wszelka cielesna natura razem to zobaczy, że mówiły usta WIEKUISTEGO. 6. Głos woła: Wołaj! A inny odpowiada: Co mam wołać? To: Wszelka cielesna natura jest trawą, a każdy jej wdzięk jak polne kwiecie. 7. Usycha trawa, więdną kwiaty, kiedy na niego wieje wiatr WIEKUISTEGO; zaprawdę, ten lud jest trawą. 8. Usycha trawa, więdną kwiaty, ale słowo naszego Boga trwa na wieki. 9. Wejdź na wysoką górę, cyońska zwiastunko; potężnie podnieś twój głos, zwiastunko Jeruszałaim! Podnieś oraz się nie obawiaj, powiedz miastom Judy: Oto wasz prawdziwy Bóg! 10. Oto z mocą nadchodzi Pan, WIEKUISTY, a Jego ramię za niego włada! Oto z Nim jest Jego nagroda, a przed Nim Jego odpłata! 11. Jako Pasterz będzie pasł Swoją trzodę, w Swym ramieniu zgromadzi baranki i na Swym łonie je poniesie; karmiące troskliwie poprowadzi. 12. Kto swoją garścią zmierzył wody, a niebiosą rozmierzył piędzią; kto ujął miarą ziemski proch, zważył na wadze góry, albo wzgórze na szalach. 13. Kto pokierował Duchem WIEKUISTEGO oraz był mężem Jego rady; tym, co Go oświecił? 14. Kogo się radził, aby Mu dodał rozumu, nauczył Go ścieżek porządku, posiadał wiedzę oraz wskazał Mu drogę umiejętności? 15. Oto narody – jak kropla z wiadra, wyliczone na szalach jak proszek; zaś wyspy unosi jak pyłek. 16. Liban nie wystarczy na opał, a jego zwierzyna nie starczy na całopalenie. 17. Wszystkie narody są przy Nim jak nicość; są poczytane przez Niego jako część próżności i marność. 18. Więc do kogo chcecie porównać Boga i jaką podobiznę Mu przeciwstawić? 19. Czy ów posąg, który odlewa rzeźbiarz, a złotnik oprawia złotem i przyozdabia srebrnymi łańcuszkami? 20. Albo podarunek, co naraża na niebezpieczeństwo? Bo wybiera się drzewo, które by nie próchniało i szuka się zdolnego rzemieślnika, by przygotował trwałą rzeźbę. 21. Czyż nie wiecie? Czy nigdy nie słyszeliście? Czy wam tego nie powiedziano od początku? Czy nie rozumiecie podstaw ziemi? 22. Ten, który zasiada nad kręgiem ziemi i nad jej mieszkańcami, podobnymi do szarańczy; który rozpościera niebiosy jak tkaninę i rozpina je do mieszkania jak namiot. 23. On to obraca władców w nicość i unicestwia sędziów ziemi. 24. Jak gdyby nigdy nie byli osadzeni, jakby nie mieli potomstwa, a ich pień nie zakorzenił się w ziemi; zaledwie na nich powiał – a już usychają i wicher unosi ich jak żdźbło. 25. Do kogo Mnie chcecie porównać, bym był do niego podobny – mówi Święty. 26. Podnieście ku wysokości wasze oczy i zobaczcie – kto to stworzył? Ten, co wyprowadził niezliczone ich zastępy, a wszystkie wzywa po imieniu; przed pełnym sił oraz potężnym mocą nic się nie ukryje. 27. Czemu powiadasz Jakóbie i mówisz

Israelu: Moja droga jest zakryta przed WIEKUISTYM, a ma sprawa nie dochodzi do mego Boga. **28.** Czy nie pojąłeś? Czy nigdy nie słyszałeś? WIEKUISTY jest Bogiem wiecznym, Twórcą krańców ziemi; On nie ustanie, ani się nie zmęczy; nie do poznania jest Jego mądrość. **29.** Znużonemu użycza pokrzepienia, a bezsilnemu dodaje mocy. **30.** Spracują się chłopcy i strudzą, a młodzieńcy potkną i upadną; **31.** ale odświeżają siłę ci, co ufają WIEKUITEMU; wznawiają loty jak orły, biegają i się nie trują; idą naprzód i się nie nużą.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012